

amerikansk anerkendelse af et inspektionsregime, der kigger efter, hvad der faktisk sker?

Og så bare til sidst: Er det i virkeligheden ikke sådan, at statsministeren er blevet snydt? Bush er jo kendt for at være en meget snu politiker, og har han i virkeligheden narret statsministeren? Er det en narret statsministeren, vi sidder med her i dag?

Kl. 13.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg føler mig fuldstændig på sikker grund med hensyn til, hvad der er sagt, og hvad der er gjort. Både præsident Bush og jeg har den gode vane, at vi taler lige ud af posen, så derfor er vi aldrig i tvivl om, hvad der bliver sagt ved bordet.

Med hensyn til konventionerne, som vi diskuterede, er det sådan, som jeg allerede har sagt, at vi konstaterede, at der er vi altså uenige. Jeg redegjorde for mit synspunkt, og præsidenten redegjorde for sit synspunkt. Og det er det. Man kan jo ikke tvinge nogen til at være enig med en selv, det kan jeg heller ikke, men man kan fremføre sine synspunkter, og det gjorde vi.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 4056

3) Til statsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil statsministeren på det kommende EU-topmøde afvise en ny forfatning, hvor hvert land ikke har ret til at udpege et medlem af Kommissionen?«

Søren Søndergaard (EL):

Statsministeren gør jo ofte meget ud af at forklare, hvordan EU er et samarbejde mellem selvstændige lande. Derfor synes jeg, at det måske var naturligt, at et af de allervigtigste instrumenter i EU, et af de allervigtigste organer, som har en fantastisk magtbeføjelse og udfarende kraft i hele EU-systemet, nemlig Kommissionen, var et udtryk for den opfattelse, at EU er et samarbejde mellem forskellige stater, og at Kommissionen derfor selvfølgelig er sammensat af kommissærer, hvor der er udpeget en fra hvert land.

Jeg forstår nu, at der går rygter om, at det måske overhovedet ikke bliver tilfældet, og derfor håber jeg selvfølgelig, at statsministeren her i denne her spørgetid kan sige, at sådan er det ik-

ke, men at det bliver sådan, at hvert land fortsat får ret til at udpege en kommissær, og at det vil statsministeren sørge for i de forhandlinger, som forestår i EU.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den danske regering vil fortsat arbejde for, at man til evig tid kan fastholde princippet om, at der er én kommissær pr. land, men vi må konstatere, at der er stadig færre lande, som støtter synspunktet.

Det er baggrunden for, at det irske formandskab har præsenteret et kompromisforslag – det er ikke færdigforhandlet, det er et kompromisforslag – som består i, at fra 2014 skal der være 18 kommissærer, altså to tredjedele af det antal medlemslande, der er. Det betyder så altså, at hvert land udpeger en kommissær i to ud af tre kommissionsperioder. Det er som sagt et forslag, der er lagt på bordet i erkendelse af, at stadig færre lande støtter synspunktet om, at man til evig tid skal have én kommissær pr. land.

Den danske regering arbejder fortsat for, at der skal være én kommissær pr. land også efter 2014, og nu må vi jo se, hvordan forhandlingerne så går.

Søren Søndergaard (EL):

Nu ligger der jo i, at det er et samarbejde mellem forskellige lande, og i de regler, som gælder, at man skal være enig. Der er da utvivlsomt mange forskellige opfattelser, og der er måske også nogle, som synes, at det ville være smart at have en Kommission kun bestående af 3-4 lande – måske de største.

Der kan da utvivlsomt være mange forskellige opfattelser, men da man jo skal blive enig, ligger det jo sådan set inden for statsministerens mulighed at sige, at Danmark ikke accepterer en ordning, hvor hvert land ikke har mulighed for at udpege en kommissær. Den mulighed eksisterer, den mulighed har statsministeren, og det, spørgsmålet går på, er, at når nu statsministeren gør så meget ud af, at det er et samarbejde mellem lande, om statsministeren så vil gøre brug af den mulighed, eller vi også dér oplever lidt gummiben, når vi nærmer os målstregen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo sådan i politik, og det ved hr. Søren Søndergaard da nok mere end nogen, at man jo ikke altid får sin vilje. Man kan arbejde for et synspunkt. På et eller andet tidspunkt skal man så prøve at nå et kompromis, og hvis ikke man